

סה/טב

פרוטוקול מס' 100/1

מישיבת ועדת הכספים, שנתיימה
ביום ד', כ"ט בסיון תשי"ד (30.6.54) ב-8.30.

נכסות:

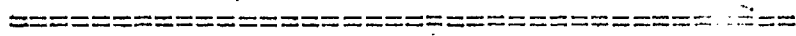
- י. גורי - יו"ר
- ס. אריאב
- י. גדר
- ש. בז'רנו
- א. מ. גניחובסקי
- ש. דיין
- א. הרצפלד
- ק. לוז
- ח. לסדן
- א. טטופ
- י. פרדר
- א. ציזלינג
- ח. דובין

מזכירים:

סד האור ל. אשכול
פ. ספיר - מנהל מסד האור
ד. קרון - מסד המשפטים

סדר היום:

תקציב מטבע החוץ לשנת הכספים 1954/55.

היו"ר גורי:

אני פותח את הישיבה.

פ. ספיר:

זהו התקציב השלישי של הכנסות והוצאות במטבע חוץ. אין זאת אומרת שלא היו גם תקציבים קודמים, אך הם לא ניתנו לפרסום. התקציב הקודם היה ערוך ל-9 חדשים בלבד, מ-1 ביולי 1953 עד 1 לאפריל 1954, על מנת להשוות את תקופת תקציבי מטבע החוץ לשנת הכספים הרגילה. לפני זמן-מה הנסנו על שולחן הוועדה את הדו"ח על ביצוע שני התקציבים הקודמים המשבטים ג-21 חודש: מיולי 1952 עד אפריל 1954.

לגבי תקציב ההוצאות אני חייב לציין כי הנתונים ריאליים ביותר, וכי לא היו **נושא** לסיקוח בין המשרדים, כאשר לפני שנתיים הוכן בפעם הראשונה תקציב מטבע החוץ, בתפרסם הוויכוח שהיה בקשר להגדלת או צמצום תקציב המזון. הפעם הוכן התקציב על ידי האנשים המוסמכים המשרדים, בהשוואה לביצוע התקציב בשנים הקודמות. כל העניינים השנויים במחלוקת הוכרעו בדרך המשרדית הרגילה.

תקציב ההכנסות מגיע ל-346 מליון דולאר לעומת תקציב מאגטר של 233 מליון דולאר והוצאה טמטית של 259 מליון דולאר בתקופה של תשעה חודשים.

טעיף ההכנסה שהוא כולו בידנו הוא טעיף הייצוא, המגיע ל-78 מליון דולאר, לעומת 56 מליון דולאר בשנת 1953. אמנם אין עדיין מספרים סופיים, אולם יש בידי פרוט ההכנסות כפי שאפשר היה לסכמן לפי הנראה עד כה. לפי פרוט זה הכניס הפרי בעונה שעברה כ-30 מליון דולאר. הכנסה מסוערת זו מיצוא מתחלקת לפי טעיפי משנה כדלקמן: 26 מליון דולאר הכנסה מיצוא פרי הדר, (ואומרים לנו כי בעונה הבאה תהיה ההכנסה קצת יותר בטובה), 3 מליון דולאר מסוצרי פרי הדר, ואנו מאמינים כי הייצוא החקלאי פרט לפרי הדר יגיע ל-2,5 מליון דולאר. בנוסף לכך יש לציין את יצוא היהלומים שיגיע ל-13 מליון דולאר, יצוא האשלג והמחצבים יגיע ל-3,5 מליון דולאר, והיצוא התעשייתי יגיע ל-30 מליון דולאר. בכל המספרים הללו אינם כלולים עדיין הנתיבים הנזכרים לחודש האחרון של שנה זו. אם ניקח בחשבון את התעשיות שבוספו ויצואן יגדל, יש להניח בחשבון בעיקר עור מרבעה (סוצרים: א) מלט. עוד בטרם התחיל בית החרושת "שמסון" בייצורו, טייצרת תעשיית המלט בגודל 18-20 אלף טון מלט לחודש, יצוא בממדים אלה יכול להיות הכנסה של קרוב ל-4 מליון דולאר; ב) לבדים. בשנה שעברה עשתה תעשיית הלבדים יצוא בסווי של 400 אלף דולאר. אנו מעריכים את שווי יצואה בשנה זו למעלה ממליון דולאר. ג) אשלג. אנו אומרים את יצוא האשלג בתקופה שמאפריל עד אפריל, ב-2,5 מליון דולאר בערך; ד) מזונות. זהו יצוא של קרוב למליון דולאר מינימום. סכום זה כלול ב-30 מליון הדולארים יצוא תעשייתי.

בנוסף לפרוט שנתתי, יש ודאי עוד מספר מפעלים קטנים או יותר גדולים, שהתחילו ביצוא. אין כל ציכוב בהפעלת בית החרושת "שמסון", שיעבוד גם למען הייצוא.

אני עובר להכנסות ממוסדות. ההכנסה המסוערת ממוסדות יהודיים היא 54 מליון דולאר. אנו מעריכים כי ה"ריפנדינג" של החובות יגיע ל-65 מליון דולאר. עד הראשון באפריל קבלנו 25 מליון דולאר, ו-40 מליון דולאר נקבל החל מ-1 באפריל, אם כי חלק מזה מקבלת הסוכנות. לפי ההסדר החוקתי עם מטשלת ארצות הברית, אנו מקבלים את הכסף מן הסוכנות היהודית. עבור חלק מן הדולארים אנו נותנים לסוכנות לירות ישראליות, ואילו חלק יבוצה מן ההכנסות שהיא תעביר לנו בשנים הבאות מכספיה המוסדות. אותם 65 מליון דולאר צריך יהיה לשלם בתשלומים של 15 מליון דולאר לשנה. מן ההכנסה של 54 מליון לירות חלק יתקבל רק בשנתי הבאות, אך כללנו זאת בהכנסה טמטית בדולארים שאנו מקבלים לצרכים שלנו. עיקר הסכום הזה מכוון לתשלום חובות.

המוסדות יכניסו לנו גם 8,5 מליון דולאר בסחורות המהוות חלק מתקציב היבוא. בדרך כלל הגענו להסדר מלא עם המוסדות - ובדאש ורשאונה עם הסוכנות היהודית - שנכלול בתקציב מטבע החוץ את הסחורות שהם צריכים להזמין, הסחורות שיובאו על ידם בהסכמתנו יופחתו מחשבון ההקצבות.

מצב החובות שלנו יכול להדגים עד כמה שופר מצבנו. ב-1 בינואר הסתכמו החובות (כלומר הסכומים שיש לשלם תוך 12 חודש) ב-120 מליון דולאר; ב-1 במאי ירד הסכום ל-80 מליון דולאר, וב-1 ביוני ירד ל-68 מליון דולאר - אם כי עלי להוסיף שהמספרים עדיין אינם סופיים.

הסעיף השני הוא הכנסות למוסדות וכסף המתקבל על ידי הממשלה ישירות מטלוה המצטמאות ומטלוה הפיתוח. מ-15 במאי הוחל בהפאת ההוצאה החדשה של מלוה הפיתוח. אנו מעריכים את ההכנסה ברוטו בשנה זו ב-28 מליון דולאר. אני רוצה להגיד שגם בענין זה היו כמה דברים מעודדים ביותר. ראשית כל, הרי הכנסות המלוה באפריל היו 2 מליון דולאר, בחודש מאי 2,550 מליון דולאר, בחודש יוני היו הכנסות בשיעור 3,220 מליון דולאר. יש להניח כי בחדשים יולי-אוגוסט, עם בוא עונת הקיץ, תהיינה הכנסות נמוכות יותר מ-3 מליון דולאר לחודש, אך על סמך נסיון העבר יש להניח כי בחדשים שלאחר זאת תהיה טוב עליה, ובסך הכל ניווכח שהאומדן הוא ריאלי.

שנית, עברו משיטה של התחייבויות לטשך חדשים רבים, לשיטה של מזומנים. ברטט רק הסכום ששולם באופן משי. אמנם על ידי כך יהיה קצוץ מסויים בהכנסות, אך כל הענין נעשה פשוט יותר.

תופעה שניה חשובה ביותר נוגעת לערך האגרות, וגם לעתיד ההוצאה השניה. היו חששות רציניים ביותר שסליונים רבים של דולארים יוטלכו לטווק, אם על ידי החלפת אגרות שהיו רטוטות על סח מסויים ל"דולאר" בונדס, או שיובאו למכירה בבורסה. מסתבר כי במשך החדשים וחצי מן התאריך בו אפשר היה להביא את האגרות לטווק, לא עבר סוויים את הסכום של 200-250 אלף דולאר, והועברו מסוג לסוג, אגרות בסווי 420 אלף דולאר. אם ישראלים לא יבחנו בקדרה זו ולא ידריכו את האמריקנים כיצד לעסוק בענינים אלה, ההקף לא יגדל בהרבה. כבר חמט-סט פעמים שלמנו דיבידנדה, ועדיין טונחים בבנק 1,25 מליון דולאר מסוג שבעלי הדיבידנדה לא באו לתבוע את המגיע להם. העובדה שבעלי האגרות אינם מטהרים להחליף אותן וגם אין מזרימים אותן לבורסה, מספיעה על יחידות האגרות ומבטיחה את עתיד הענין. מעכסיו תלוי אך ורק בצו אם לא יימצאו ישראלים שימצאו להם פרנסה נוספת בסיבון הענין. השער הנוכחי בבורסה הוא קצת למעלה מ-70, ויכול היה להיות לפי הערכת אפילו "פארי", לולא היו כמה יהודים מחליטים "לעסוק" בכך.

ד. נו' ראנו: האם יש קונסורציום המטפל בקורס?

פ. מפיר: שקלנו והחלטנו לא להקים קונסורציום. לעומת זאת, כדי להבטיח את ההוצאה השניה, קבענו כמה שנויים שיש בהם סיג וגם יתרון. הסיג הוא בכך שלמשך חמט שנים רטוה האגרות על סח, ואי אפשר להעבירה לטווק. לעומת זאת יש גם יתרון. יצרנו קרן של 50 מליון דולאר בבנק אמריקני, שמתוכה ניתבות הלוואות לאנשיטקסניס שמצבם קשה. ההלוואות ניתבות למשך 18 חודש לאנשים שקנו אגרות בסכום מסויים, בחלק ידוע מסכום זה. לבנק זה יש סניפים בכל אמריקה. לפי הערכתם של אנשינו באמריקה. יש להסדר כזה ערך הרבה יותר גדול מאשר ליצירת קונסורציום להבטחת הקורס; זה פשוט פחות מלאכותי.

הסעיף הבא הוא סעיף ההענקה. כדי להקדים סאלות, אני רוצה לומר מיד ששקלנו אם להכניס כאן אומדן על פי התזכיר, או על פי הרווחות המנטבות. החלטנו לאחר שקולים להכניס סכום גדול יותר, כדי לא לחזק את הרווחות המנטבות הללו. אמנם, סכום זה בחלקו אינו ריאלי. אני יכול להראות בסעיפי ההוצאה את הרזרבה המיועדת לכיסוי הפרט זה.

היו' י. גנרי: אני רוצה להטב תשומת לב חברי הוועדה שהסבר זה בנוגע לאומדן ההענקה, אינו ניתן לפרטום.

בטעין השלומיים קבענו 59,5 מליון דולאר, שהם 250 מליון מארק גרמניים. לא כללנו בכך את המטרעות לשנים הבאות, אם כי עשינו כבר שתיים-שלוש טבזקציות על חשבון שנים אלו. היום מתפרסמת שתי חוברות של ביצוע התקציב הרגיל והקציב הפיתוח לשנת הכספים המסתיימת ב-1 לאפריל, וטע ניתנת הסברה קצרה גם בענין השלומיים.

קנינו כבר על חשבון השנים הבאות 4 אגניות: 3 אגיות טעם ואגיה אחת מעורבת. כן קנינו מבדוק וגם כבל תת-קרקעי בהתאם ללחץ חזק מצד מצד שלטונות הגסטו, גם כי זה גם יוסיף בנחיות. בצענו גם קניית 360 אלף טון פלדה, איכסו את הצרכות הארץ ל-3-4 שנים לצרכי הסקאה, בנין. ותעטיה, לפי ספציפיקציה טוטלית על דעת כל הבורחים המעובינים: מטרד החקלאות, מטרד הסחר ותעטיה ומטרד התחבורה. זה נקנה בחלקו על חשבון התקצבות לשנים הבאות. אנו מנאליים טעם ומתן על קניית 150,000 קילוגרם חשמל על כל אביזריהם. זוהי הוצאה של קרוב ל-20 מליון דולאר. בצוע ההזמנה, התקנת הציוד והבנין, יארכו בערך ארבע או חמש שנים. לפני שנתיים קנינו 90,000 קילוגרם, ורקעכטיו החלו להתקין אותם. התקנתם של 40 אלף תנאים כעבור שנתיים, והתקנתם של 50 אלף הנותרים - כעבור 3 שנים. התקנתם של 160 אלף הקילוגרם שאנו רוצים לקנות, תסתיים רק ב-1960. עם קניות אלו תגיע כמות הקילוגרם המותקנים בתחנות לחצי מליון. התצרוכת מתחלקת בין תצרוכת ביתית, תעטיה והסקאה - לכל סוג שליט.

בוסף לציוד החשמלי חוסמים לרכוש בטבזקציה השלומיים עוד 5 - 6 אגיות, מהן 3 אגיות טעם על סנת שנוכל להוביל את סחצית הפרי או אפילו את רובו, באגיות שלנו. גם זה נבאן ע"י מוסחים שונים, והביעו לידי מסקנה שיש מקום לכך. אגיה אחת תהיה מעורבת, ואגיה אחת תהיה אגיה נוסעית, על-פי עצת אנשי התיירות שלנו. הם טוענים טעם אנו רוצים להסאר בעסקי הובלת נוסעים לפחות בים התיכון, יש הכרח ברכישת אגיה נוסעית נוספת. הכוונה היא למכור חלק מן האגיות שהן בנות 30, 40, ואף 50 שנה. בזמנו קבעו אגיות אלו בטחיד שהיו שוות אז, אך כדי לעבור למסק יותר רציונאלי ולחסוך בדלק, חוסמים טעריך למכור אותן עכשיו.

שליטית, בודקים עכשיו את הכדאיות של רכישת ציוד מלא להקמת 2-3 בתי חרושת. אם יתברר שקניה כזו כדאית, תבוצע על חשבון טילומי השנים הבאות. אך כפי שאמרתי, כללנו בתקציב זה רק 60 מליון דולאר המגיעים לנו על חשבון השנה הזאת.

י. גרוב : על חשבון מי קונים את הפלדה, האגיות ובתי החרושת?

פ. ספיר : כל מה שקונים בשביל חברות, נעשה על חשבונן, על אחריותן ולפי הספציפיקציה שלהן. אנו מוסרים את האגיות לחברות הספנות ע"ח הדולארים שאנו חייבים להחזיר להן; אטר לציוד עבור חברת החטם, הרי היא תמשיך להתקיים וחברה גם אם מהתחלת אוקטובר היא עוברת מבונינה פורטאליה לידי הממשלה. היא תקבל בתור חברה הלוואה מתוך תקציב הפיתוח למשך 8 - 14 שנה. גם לגבי בתי החרושת ישנה חברה הבוהבת כל תכנית. איטרנו לתכנית זו 5 מליון דולאר, והחברות הרוצות לקנות את הציוד הזה צריכות לקבל בחובות מספיקים ואף לסלם חלק במזומן. רק אותן הרכישות הנזקפות לחשבוננו של הטסק הממשלתי תכללנה בתקציבנו של אותו שטר הנהנה מקניה זו. עלי לציין כי משלוחי סחורות השילומיים הגיעו עד ל-30 באפריל ל-350 אלף טון סחורות שניקנו בגרמניה ומחוצה לה. קנינו 35 אלף טון ברזל, אך במסד רק החלק המופיע בתקציב הפיתוח; הסאר יוכנס במחסן ויוצא רק על פי אישור הרשויות המוסמכות, ובאותה מידה יוכל גם בתכנית הפיתוח ובתכנית הבנין. התחלנו במסא ומתן על קבלת הלוואה של 15 - 18 מליון דולאר ארה"ב, בטעבוד מחסן הברזל שיסאר ברשות המדינה, ואטר יכלול רבע מליון טון עד אטר המדינה ממכר סחורה זו.

טה/טב

אני עובר למעוף, העברות חרות, על ידי ההרגעה בטוק הדביזים והקטנת הפער בין מחיר הדולאר באופן רשמי לבין המחיר הבלתי-רשמי, גדל מספר ההעברות האישיות באמצעות האוצר, לפי הסער הרשמי של 1,8 ל"י. כוונתי גם להעברות לפוליטות ביטוח, וגם להעברת כספים של תיירים.

בתוך הסכום של 26 מליון דולאר, כלולים גם פצויים איטיים, המטלחת שלנו בגרמניה טיפלה וממשיכה לטפל בקבלת פצויים איטיים לאנשים הזכאים לכך. מעריכים את הסכומים המגיעים לישראלים כפצויים טובים - אם על ישיבה בטובה ואם כפנסיות של פקידים ממסלה שנושלו, או בעקבות היסול רכוש - ב-3 מליון מארק למשך 10 שנים, כפי שנקבע בחוקי גרמניה. ישנו סכום גדול הרבה יותר המגיע לפי המסוער ליהודי ארה"ב, אך זהו ענין נפרד. אנו מעריכים כי בשנה זו נקבל כ-7 מליון דולאר על חשבון אולם פצויים המועברים דרך האוצר. במשך 4 החדשים האחרונים (חדשים בשנת תקציב זו וחדשים בסוף שנת התקציב הקודמת) קיבלנו בדרך חד למעלה מ-3 מליון דולאר. היות והמטבע שלנו נעשה יציב יותר יותר בגרמניה, על ערכו של ה"שפארטארק", ובעד כל 4 מארק מסלמים ליהודי 1,8 ל"י. כדי לעודד עוד יותר את העגות הפצויים לנו, אנו מאפשרים לאנשים ע"י צורה שווייטת של הצמדה, לסטור על סחצית החסכונות או יותר מזה בגנק, וניתנת לו הזכות לקבל את הלירות בכל תאריך סירצה, בצמוד לערך הדולאר. אנו חושבים כי ערך הדולאר יסאר יציב, כך שזהו רק ענין של השפעה פסיכולוגית. אנו בודקים אפשרויות נוספות כדי לעודד עוד יותר את היסול חסכונות המארקים.

מעוף ברוטף הוא יבוא הון גמחת חמרים - מה שהיה נקרא יבוא ללא תשלום. ענין זה הולך ומצטמצם עד לידי סגירה סופית והרמטית. בתקציב זה הכנסנו עוד 5 מליון דולאר למטרה זו. לא כללנו כאן סחנות טמט, כי אין על כך ביקורת ומסום כן אי אפשר להגדיר את ההיקף לא בהכנסות ולא בהוצאות.

בהטוואה לזנים קודמות אפשר לומר כי תקציב ההכנסות מבוטס על אינפורמאציה שיש לנו בהסתמך על נסיון שנים שעברו - פרט למעוף ההעבקה שהספיעה עליו מיד השווייטת של הערכה פוליטית.

תקציב ההוצאות מתחלק ל-4 מעיפים עיקריים: תצרוכת, צרכי יצוא, השקעות, ומעוף רזרבה ותשלום חובות. אתחיל מן ההוצאות ליצוא.

למעוף ההוצאות לצרכי יצוא קבענו 41 מליון דולאר. אנו מעריכים את הערך הממוצע של היצוא ב-50%, אך לא היה זה נכון לקבוע ממוצע בענין כזה, נאטר ההפרטים בין תשלום לתעשייה הם גדולים מאוד. על-כל-פנים, כדי ליצור סחורות יצוא בסווי 80 מליון דולאר, צריך להביא חמרים בסווי 41 מליון דולאר. אם תהיינה תנודות במעוף זה יעלה ל-50 מליון דולאר, יהיה זה סימן להגדלת היצוא. צריך יהיה לדאוג בהקדם להכנסת איזו שהיא סלקציה ביצוא. יתכן שנעשה זאת כבר שנת התקציב הבאה. ישנה בעיה של יצוא לא-יצרני, שכדאי לבטלו. יש גם יצוא שאין לו כל ערך מבחינת הערך הממוצע.

אני חושב כי בסכום של 41 מליון דולאר יש צורך בהבהרה נוספת. ברטיונות יבוא שניתנו לסם יצוא, כלולים גם חמרים המיועדים ליצור עבור הטוק המקומי, והמסוד יודע על כך.

אני צוליןב: האם מעוף זה מתייחס רק לחמרי גלם, או גם ליבוא סמוי?

סה/טב

פ. ספירה: הכוונה היא רק לחסרי גלם, ולא כלולה בכך אפילו ההובלה.
 346 מליון מלה פתחלקו: כדלקמן: התצרוכת השוטפת - 51% בטנה שעברה הערכנו את התצרוכת ב-60% מן התקציב כולו, אך בפועל היא הייתה רק 56%. אנו חושבים שההליך הוא לקראת הורדת אחוז היבוא למען התצרוכת השוטפת. להסקעות הקצבנו בטנה זו 22%. בטנה שעברה היה האומדן על 15%, ובפועל הוצאו 16,5% מכלל ההוצאות. יבוא החומרים לטם יצוא נאמד בטנה שעברה ב-10%, אך הגיע פועל ל-15% מטום שאיצוא היה גדול מן המסוער. הטנה קווה סעיף זה 14%. סעיף הרזרבה ותלום חובות יהווה 13% שהם 40 מליון דולאר.

סעיף ההוצאות לתצרוכת הוא הסעיף המכובד ביותר, הרגיש ביותר והמסוכן ביותר. הטנה קבענו למטרה זו 177 מליון דולאר. הקפדנו ואנו ממשיכים להקפיד על הצמצום. הרווחה הזמנית בדולארים איננה מסנוורת עינינו, ולא קבענו כל הגדלה בהקצבה לצניחה השוטפת. יחד עם זאת אני יכול לומר שעלתה רמת התזונה ורמת הבריאות בארץ. כל גפס בישראל מקבלת ליום 2738 קלוריות, לעומת 2664 קלוריות שניתנו בפועל אסתקד, ולעומת 2580 בטנת הכספים-1952/53. עובדה היא שבעבר היו מתפרסמות מדי פעם בפעם חוות דעת של רופאים, ובזמן האחרון אין הן מופיעות עוד. לפני שנתיים הקצבנו למזון 62 מליון דולאר. תוך שנתיים אלה גדלה האוכלוסייה ב-8% - 10%, ריבוי טבעי ועליה. לפיכך צריך היה התקציב המזון להגיע ל-68 מליון דולאר הטנה, אך כבר אסתקד אמצמנו אותו ל-55 מליון דולאר, והטנה הפחתנו אותו עד 48 מליון דולאר תוך המטסה מלאה עם אנטי מסרד המסחר והתעסיה. אם נצרך גם את גידול האוכלוסייה, הרי שהקצבה לתצרוכת השוטפת ירדה ב-30%.

כמה נקטה גורמים איפשרו את צמצום היבוא למזון. הגורם החשוב ביותר היה עליית היצור החקלאי. התחייבות הוותיקה הולמת ומעלה את היצור, וגם ההתחייבות הצעירה ומוטבי העולים החלו להביא את פירותיהם לסוק. עטרות המליונים שהוטקעו בחקלאות (ובעיקר בהטקאה) מתחילים להניב פרי. תוצרת ההתחייבות החדשה שהוזה 30% - 35%. היצור החקלאי קבע בעיקר את שיפור רמת התזונה.

סנית, שינינו את הרכב כל המזון ע"י תחליפים מזינים וזולים יותר. בטנים קודמות הסתמסנו, למשל, רק בחיטה קשה. בטנה האחרונה התחלנו להסתמס גם בחיטה רכה ואנו טנסם להכניס גם לחם שיפון, אשר מאפשר קימוץ טובים.

סיבה נוספת היא שהמחירים בעולם, ובעיקר מחירי ההובלה, ירדו במקצת. אם מתוך צמצום ב-35%, איפשרה ירידת מחירי ההובלה צמצום ב-3% - 4%, הרי יש לנו חשיבות מרובה. אולם עלינו לסכלל עוד יותר.

עצם העובדה שמצבנו בדביזים מאפשר לנו לקנות במזומנים, מספיעה על ירידת המחירים. יכולות להיות תביעות אחרות לגמרי אם מדברים מאשר בכיס מצוי צ"ק עם כיסוי, מאשר אם נוטף לקניה של הסדיר גם ענין של קרדיט. ארבעת הגורמים הללו, ובעיקר הגורם הראשון, איפשרו לצמצם את תקציב המזון, מבלי שהדבר פגע ברמת התזונה ובריאות, כי אם להיפך.

עלי לציין כי בתקציב המזון לא כללנו את יבוא החמאה והגבינה. בענין זה אנו נתונים במיבוך גדול מאוד, כי הדבר מטה בניגוד לחוק, גם בטנים שעברו לא כללנו בתקציב את עודפי המזון שקיבלנו מארה"ב ללא תמורה, ובאופן יחסי הסכומים הם טובים.

טה/טב

הסעיף השני לאחר 48 מליון דולאר עבור מזון, הוא סעיף הדלק. השנה תהיה הגדלה, מ-1,050,000 טון ל-1,200,000 טון. הסכום שנוצא עבור הכמות הגדולה יותר, יהיה מצוטצם יותר מן המטוער בשנה הקודמת. אפשר להגיע לכך ע"י קניות זולות יותר וע"י החלפת חלק מסוגי דלק יקרים לסוגי דלק זולים יותר. גם טחירי ההובלה בעולם ירדו, אעפ"י שעל פי גזירת חברות הדלק אנו מביאים אותו ממרחקים. מחיר הדלק ירד מזה שנה וחצי, ואינו עולה. כפילטאמרי, אם כי בקנה השנה 150 מלף טון דלק יותר, תרד ההוצאה על 1,5 מליון. אנו חושבים כי נמשיך לסחור גם עם רוסיה, אם-כי גם הם העלו את מחירי. כאשר התחיל להתפרסם בעתונים אצלנו שמחיר הדלק הרוסי הוא ב-5 דולאר לטונה יותר זול, הם לא התבייטו לדרוש מיד מחיר גבוה יותר.

סעיף ההחזקה והתיקונים לא הוגדל, כי היצור המקומי נותן אותותיו גם בטוח חלקי החילוף. הפעם הקצבנו את הדרוש לכסוי כל תצרוכת חלקי החילוף, מבלי להביא בחשבון את היבוא ללא הקצבת טבע. בתקופות טובות עלו חלקי החילוף לפי שער של 3 - 5 לירות לדולאר. אנו מקציבים לפי שער של 1,8 ל"י, ועל ידי כך מאפשרים לספק את הדרושה בחלקי חילוף וגם נותנים מה ניצחת לטוק הסחור בחלקי חילוף, וגם בדולארים. נהגנו ביד רחבה מתוך רצון לסטור על המסק, כי איננו מניחים שמיטהו יקנה חלקים שאינם נחוצים לו.

הקצבה בסעיף בריאות וחינוך נעשתה על פי התכנית של משרד הבריאות ושל משרד החינוך והתרבות. לא אכנס עתה לפרטים.

לאחר טעמתי כבר על סעיף המזון, מעבור לסעיף היצור המקומי. עובדה היא שהייצר המקומי בחקלאות מקטין את הצורך ביבוא - אם כי אנו זוכרים שהיו אשר טענו שהיפך. בשנה שעברה הקצבנו 3 מליון דולאר לגרעיני מספוא, אך בפועל הוצאנו רק 2 מליון דולאר. השנה לא נביא מספוא בכלל. אמנם יש דיון בקשר לכניית ב' של הלול, אך אין זה קטור עם טנת האוכל שמדובר עליה, ואשר לפיה לא מדיך להביא גרעינים כלל. יבול הסעורה הגיע השנה ל-100 - 110 מלף טון לעומת 80 מלף טון משתקד.

הסעיף הבא הוא סעיף חמרי גלם לתעשייה. בטנים טעברו הורגט מחסור חמור בחמרי גלם ליצור מקומי. מדי פעם בפעם היינו קוראים בעתונות שבית חרוטת זה או אחר מפסיק עבודתו לכמה שבועות או חודשים, מחוסר חמרי גלם. חלק של חמרי הגלם נתקבלו על ידי יבוא ללא תשלום, והשנה אנו משתדלים להפסיק זאת. בתקציב ול לנו את חמרי הגלם הדרושים לתעשיית ההלבשה, ההנעלה והתצרוכת הביתית, לפי הנורמת אשר המוסחים שלנו קבעו. בתוך הסכום שאנו מקציבים מופיעה רק המליכטה הדרושה. מדי פעם בפעם שואלים כיצד יתכן שמקציבים רק לפי נורמות ואילו חלונות הראווה כל כך מלאים. הסיבה היא שחלק מן הסחורות מגיע בהברחה, חלק ע"י מכירת מתנות וכו'.

לסעיף הסירותים הוקצבו 48,5 מליון דולאר. הוא כולל את הרבית שמשלמים עבור החובות. אנו מקפידים במיוחד על תשלום הרבית על מגרות החוב, על החובות ל"אקסיס-בנק" והחובות הקטנים. בסעיף זה כלולות גם ההוצאות הכרוכות במילווה הפיתוח. אגב, ההוצאות בסעיף זה ירדו גם מבחינה חסמת וגם באופן אבסולוטי, אם-כי אנסי המילווה טוענים שהפחתת ההוצאות תפחית גם את ההכנסות. כטו כן כלוליס בסעיף הסירותים הביטום, בטיעות, הקצבות לתלמידים בחו"ל, וגם סכום טטויים לתקציב הבטחון. נוטר לכך כלולות דיבידנדות טובות לסקיעי הון, על פי חוק עידוד הטקעוול הון ועל פי חוקים אחרים. במסגרת תקציב זה נסלק גם את החובות לחברות תעופה טובות ולחברות אניות, במידה ונצטברו.

סה/סב

על סנת שעביני היבוא יהיו ברורים יותר, נפריד מעכסיו
במסטימטיקה בין "פוב" ו"ציף". בטנה הבאה נדע בדיוק כמה אנו חוסכים
ע"י בניית הובלה באניות יסדאליות.

לסעיף ההסקעות הקצבנו 88 מליון דולאר. בכך מולה
רק ההוצאה הועשית על חשבון תקציב המנה הזאת. היקף ההסקעות הוא הרבה
יותר גדול, אם נביא בחשבון את ההוצאות על חשבון השנים הבאות (אניות,
חסמל, פלדה וכו'). בסעיף זה כלולים 24 מליון דולאר להסקעה בחקלאות
ובהסקיה. הכוונה היא בעיקר לפלדה, למנועי דיזל ול"פיטינגים".
בהזדמנות זו אני חייב לוטר שאנו חוסכים לא-מעט כסף ע"י יצורם של
4 בתי-חרושת, שאם כי אינם עובדים עדיין במלוא כוח יצורם, הרי הם כבר
מכסים בכל זאת את התצרוכת המקומית. בית החרושת ביובל-גד ייצר
צנורות בקוטר 66 אינצט, 48 אינצט ויתחיל גם ביצור צנורות בקוטר 24
אינצט, כדי לחסוך דביזים גם בצנורות בינוניים. ביהח"ר ע"י רמלה
סיצור צנורות בקוטר בינוני.
ב"י ייצר צנורות בקוטר בינוני. ב"י ייצר צנורות בקוטר
גדול. ב"י ייצר צנורות מסבסט וכבר החל לצוא לתורכיה
ולקפריסין. זהו ביח"ר סוד רני שבנה ע"י בעלי הון סוויצריים בסיתוף
עם יהודים ישראלים ואמריקניים.

במסגרת ההסקעות בחקלאות היתה גם רכישה של 10 - 12
ספינות דייג. אפע"י שעברנו לטער של 1,8 ל"י לדולאר, הסכמנו לחשב
ספינות אלו לפי טער של לירה = דולאר, או שניתן סובסידיה גדולה.
כן מולה בסעיף זה הסקעה לבעלי חי, והסקעה ביכרת בבתי אריזה וקירור.
במידה ומתקדמים ביצור יוקות ופירות ויש צורך להאריך את העונה,
מן ההכרח הוא להקים בתי קירור. לדעת המועצה לטיווק סי הדר צריך
לבנות כמה מי אריזה סודרניים, מאחר שאלה שבנו מאוד אצדיקו את עצמם.

סעיף ההסקעה בחסמל כולל את התשלום שיט לצע הטנה
על חשבון ההזמנות הסוטפות הגדולות יותר, שעליהן דיבתי קודם.

א.מ.ג.נ.ב.מ.ק.מ. האם זה כולל תשלום עבור ספיות?

פ. ספיר: לא. ערכנו את התקציב לפני שידענו כיצד הענין יגמר.
בינתיים כבר רכסנו ספיות במחצית המליון, ובמידה
סהענין יגמר נקבל הלואה מיוחדת לאותה תקופה. חלק ייכלל או לי
במסגרת 1,5 מליון לטנה זו.

סעיף ההסקעה בתעסיה כולל את הציווד לבתי החרושת סירצו
להקים.

בסעיף הסקעות בהובלה, תחבורה ודואר, נכלל ציווד
הרכבת. תוך 4 - 5 שנים תהיה תמיכה מסקית וגם עסקית ברכבת. כיום
יש ברכבת גרעון של 2,8 מליון לירות. אם תוך שנתיים - שלוש שנים
בניח את קוי הרכבת עד לבאר-שבע, נחליף את פטי הרכבת בין ת"א לחיפה
תבנה את התחנות המתאימות, אפשר יהיה להוריד את האוטובוסים מן הקווים
העיקריים. אז נגיע לא רק לסכלולים סמניים ברכבת, כי אם גם לחיסול
הגרעונות.

סעיף זה כולל גם את הכבל התת-קרקעי עליו דיברתי,
וגם 100 אוטובוסים נויפים. אם כי הצפיפות והעומס על האוטובוסים יררו
בזמן האחרון, מציעים להביא בכל זאת 100 אוטובוסים נוספים. סבין
האוטובוסים שיטנם, כ-200 עובדים עוד מסנת 1936 - 1937. החזקתם וחלקי
החילוף עולים לא-מעט, והדבר בא לידי בטוי במחירי הנסיעות. אנו חוסכים
להקציב במשך השנים הקרובות את הדרוש לרכישת 100 - 150 אוטובוסים, על סנת
להוציא מן הקו את האוטובוסים היטנים.

סה/טב

בסעיף זה כלולים גם 2,5 מליון דולאר הלוואה ל"אל על" למען הכרמת המטק וה"בנסי, הפתרון הבעיני הפיננסיות של "אל על". אל נטלה את עצמנה כל וברות התעופה בעולם מקבלות תמיכה מסטלחיהן, מתוך ידיעה שבטעם חירות מסתמטים יצמד שלהם לצרכי בטחון. אפילו אם אנטי "אל על" יאמרו שיש להם רוחחים, זה יעלה לנו כסף מדי שנה בסנה. ברור לי שלולא קיימנו את "אל על" לא היו לנו 8 קנים בינלאומיים של חברות אחרות. כאשר הם טרגיטים חולטה ב"אל על", הם מתחילים להוציא את הקונים; כאשר "אל על" מתחזקת, מחזירים את הקונים. יש לראות סכומים אלה כהוצאה בטחונית בלתי ישירה גם בימי שלום.

בסעיף המסקנות כלולים גם 8 מליון דולאר הסקעוה בבנין. עובדה היא שיש פרוספריטי בענף הבניה, אך לאבובנו מצטלבים קני סוגי בנין: אותו סוג אבוב טעוניים בו, וסוג הבנין שאבובו טעוניים בו כלל. תקציב הדביזים כולל 11 מלף יחידות שיכון עולים. הסנה יסתיים בנין של 5000 יחידות שיכון עולים, עבור מטפחות הגרות בנדונים ופחובים. 11 מלף יחידות אלה ימפיקו לחיטור כל הבדונים והפחובים - אם כי איננו כוללים בכך שכונ עבוד בני גיל מסויים, אשר להם צריכות לדעתנו להיות בררות אחרות מאשר לגור לידהערים הגדולות. לעומת זאת כלולות בכך 3000 יחידות בהתייטבות הקבוצית. יחד עם עליית הנוער ועם הקבוצים הצעירים, תוקמנה 5000 יחידות שכונ בהתייטבות הקבוצית. כלול בכך גם חומר לבנין 1000 יחידות במוטבים - פרט להרחבות וטפריים הכלולים בתקציב הפיתוח. כלולים בסעיף זה גם חמדי בנין לכל הבנינים בבניה האבובית והפרטית.

בסעיף המסקנות המכירים היטב את תולדות הכלכלה בארץ במסך 25 השנים האחרונות. המפרטים כי כל פרוספריטי מתחילה בבניה סופרות. יתכן שבתקופת מסלול המנדט היה צריך בכך, אך כיום אורכות לנו סכנות גדולות מן העובדה שהבניה אשר לנו מערביים בה מצטלבת בהיקף גדול של בניה זרות כגון 3, 4 ו-5 חדרים. כדי להכניס את תכנון בבנין, דומני שצריך לטפל בכך ולמנוא דרכים חיוביות (סאולי בחלקן יתפרטו כטליליות) על סנה להחזיר את הבנין לאיזו שהיא תכליתיות.

לי זמנה כי הקמתן של 11 מלף יחידות שיכון במקום בנדונים ופחובים היא הכרחית, גם מבחינה מסקית וגם מבחינה אנוסית. כמו כן יש צורה בהסמת יחידות השיכון בהתייטבות, אם רוצים להמסיך בדרך ההתייטבות. אך יש לזכור גם מטפקט נוסף: הופיעו מצלי וגם אצל הטר 3 מסלחות בשטח לעומת העבודה בירושלים. אשר תבעו להתחיל בבניית הטלדים של 2 בנינים בקרית. אנו חושבים שגם כי אפשר היה לדחות זאת לעוד שנתיים, אך הם החליטו במותח ומסופתיים שאם לא מתחיל בעבודה זו העטויים לטפל לטפוחי העבודה אמתם 12 ימי עמדת דחק - צריך יהיה לשלם להם מפילינג. הכלכלה והמספרים, אך צריך יהיה לעשות משהו הלכה למעשה.

לחברי ועדת הכספים תודה ודאי ההודמנות לסמוע מפי סר הפיתוח סקעוה על המרפן בו הוא המטב לנוצים את הדולמרים, אם כי זה יבוא לידי בטוב בלידת ישראליים.

במסימטורתי, כללנו כאן רזרבה בהתחשב עם האומדן בסעיף ההענקת. זהו סעיף, רזרבה אשר לנשים ומההענקת להטקעה בצירודת עסייתי ובמתכת - 6,500,000 דולאר. על מנת לכסות רזרבה זו, הערכנו הערכה טורנית בידור את ההבנסה מסעיפיים סדנים אחרים (כגון העברות פטיות ובעברון הן שבחלקן הטיים לבטחי בהסקעות אך לא בכללן), וכן לא כללנו את האפשרות של עקלת סכומים גדולים יותר מן הטיילוטטים.

טה/סב

אשר לסעיף "רזרבה ותשלום חובות" - 40 מליון דולאר, מסרתי את פירוט החובות קצרי הטווח. שילמנו את כל החובות שנחקבלו ברבית גבוהה. ככל שהלוואה היא לזמן קצר יותר, הרבית גבוהה יותר. אנו מסטיכים לשלם את החובות לזמנים קצרים, וע"י כך אנו חוסכים בתשלום רבית. הממוצע ירד מ-8% ל-5%. לגבי 100 מליון דולאר, הרי זהו הפרט של 3 מליון דולאר. כמו כן, חוסכים ע"י כך שקונים יותר זול. בכמה וכמה קניות הודענו שבמקום באקרדיטיב נשלם במזומן, והמחיר הופחת נוסף לדיסקונטו הרגיל. אני מעריך שע"י מדיניות זו אנו חוסכים 7 מליון דולאר לשנה. אך יש לכך תוצאה נוספת: חיזוק האמון בנו בעולם הפיננסי. לכן אנו לוחצים בכיוון זה גם על היצואנים שלנו. גם הבנקים בהם פתחנו אקרדיטיבים הציגו לנו תנאים קשים יותר כאשר הרגיסן שאין לנו ברירות אחרות. כאשר הם יודעים שלא שתתקיים בקרדיט ליינס, מנאים הם נוהים יותר. מפנינו מספר יצרנים לקבל אקרדיטיבים בחו"ל, והם קיבלו אותם בתנאים נורמאליים.

ט. בנ' רבנו: מהו ההיקף הכללי של החובות שלנו?

פ. ספיר: בעוד 3 שבועות נפרסם את מצב החובות ב-30 ביולי. שנה זו, אנו מאמינים כי נשתמש בכל הרזרבה לתשלום חובות.

אני חוזר ואומר כי התקציב הוא מבוסס וריאלי. לגבי ההכנסות, ויש בו טיירה קטנה על היקף ההוצאות. מרבים לדבר אצלנו על עצמאות כלכלית, אך אפשר להסיג אותה בצורות שונות. אחדות מן הדרכים הללו הן: קרדיטים ארוכים במקום קצרים, רכישת אמון בסוק הכספי וכדומה, כי גם פעולות אלו פותחות לפעמים מפקים הטביאים ליציבות כלכלית.

הינ'ר י. גורין: אני רוצה להסב את תשומת לב חברי הוועדה, שסלום בקורות בדברי טנהל האוצר אינן ניתנות לפרסום; ההסבר בנוגע להענקה, ולסילוסים, והסכום שהוקצב לתקציב הבטחון.

א. ס. בנימנסקי: אני חושב כי אנחנו צריכים לחשוב על פרסום הרצאה זו, פרט לשלום הנקודות שהזכיר היושב ראש. לסרות הסכומים הגדולים שמוציאים להסברה, אנו רואים עכשיו עד כמה ההסברה לקויה. אני מציע להטיל חובה על האוצר למצוא את הצורה הכתומה לפרסום דברים אלה כדי שכל אזרח במדינה יקבל סקירה על המצב ויתעודד כשם שהעוודנו אנחנו.

ט. בנ' רבנו: ברצוני לדעת אם נכונה הידיעה שהופיעה בעתונות, כי טנהל טשא ומתן עם גרמניה על תשלום מפרעה במזומנים.

היה מענין מאוד לקבל איזה ניתוח על סידת התקדמותנו לקראת עצמאות, תוך השוואת התקציבים השונים.

ט. בנין: ברצוני לדעת מהו היקף החובות הכולל, אם נפחית את הסכום שחסכנו ע"י תשלום בטווחים קצרים.

טה/טב

טה היא תכנית האוצר ליום בו יופסק המענק? האם
מתכוננים לכך ברצינות?

טה היא ההכנסה מן המוצגים?

טה היא ההכנסה נטו מן היבוא התעשייתי, פרט להדריים?
מהו הערך הטוטלי?

לאחר שהוגדל יצור המזון המקומי, באילו דרכים חוטבים
לנקוט כדי להכריח את המוכלולסיה להסתמס במזון המיוצר בארץ, כך שלא
יהיה צורך להסמיד עודפים?

פ. טפליה:
אני מציע לך לקרוא את הלוח המודפס הכולל פירוט
סלא של המזון, ומסמ תוכל להוכיח מה הן המסקנות
הקונקרטיות.

ט. דנין:
אני מבקש שהמומחים הטונים ימצאו דרך כיצד אפשר
להסתמס יותר במזון המיוצר בארץ ולקנות פחות מן החוץ.

ברצוני לדעת בכמה מסתכם יבוא הגבינה והחמאה האמריקאיות,
ממחירים קטה מאוד ביצור החלב המקומי.

ביחס לתחבורה - מדוע אי אפשר להכניס בארץ חמליות
במקום אוטובוסים, מאחר שהוגדל כוח החסמל?

ח. אריאב:
קראתי בכמה מקומות, שלמרות טליונים הדולרים שהיו
ביצור האקלאי, צריך להביא עוד הרבה מזון סחור ל.
אטנם היבוא הופחת, אך היצור לא סיפק את כל הדרוש לנו. מהי טידת אמט
מדיעות אלה?

ברשות הטר אציג עוד טאלה שאינה קטורה אופן יסיר
לתקציב מטבע זר: מה הביא את הטר למנות אדם שכבר גרם הרבה כאב-ראש
לוועדת הכספים, לתפקיד נוסף - למטנה מנהל כל המסים במדינה? נוסף
לכך אני רוצה לסאול אם זה בסדר לפקיד מסלתי בעמדה כזאת יפרסם, סאמר
טדעי" ובו נתונים על הצבר הון בישראל - ובעיקר בצורה בה הוא מנסח
אח דבריו? לפי דעתי, זה קצת יותר מדי לגבי פקיד האחראי לענהלת המסים.

הי. גורי:
אפשר לעורר טאלה אם פקידי מטסלה יכולים לכתוב מאמרים
או לא, אך לדעתי אין מקום לבוא בטאלה לטר האוצר
על תכנון של המאמר או טגנונו. הטאלה הקודמת בקטר למנוי עצמו היא
במקומה, אך איני חוטה שהנוסח בו הוצגה מטסלב בטדרי הדיונים שלנו.

א. ט. גניחונבסקי:
מה עלה לו לרעיונו של טר האוצר בקטר ליצירת קרן
לכיסוי המטבע? אני חוטב טאלולא נטכח ענין זה,
כבר היתה יכולה להצטרב קרן. לדעתי הגיע הזמן להתחיל בזאת, ויש
לכלול טעמי טתאים בתקציב מטבע החוץ.

האם אפשר לקבל רטימה כמה הכניס למדינה במטבע זר
כל אחד מבין המוסדות בחו"ל?

ט/ה/טב

מד ספיר מסר כי הטובנות והמוסדות טביאים טחורות
ב-8,5 מליון דולאר. האם אפשר לדעת מילו טחורות הם טביאים, האם יש
פיקוח על כך, ומילו מוסדות נכללים בדטימה זו?

האם לא הגיע הזמן לתקן את טער הטטבע שנקבע למוסדות?

טמענו כי יש תכנית לקנות בגרמניה ציוד לבתי חרוטת.
מי יהיו הבעלים ללא חרוטת אלה, ומה הם ייצרו?

ליבוא ספרים הוקצבו 2,5 מליון דולאר. ראשית כל, אני
מתפלא מאוד שאין מאפרים להביא לארץ ספרים דתיים. לגבי יבוא הספרים
בכלל, אין לי כוונת כל חנגדות ליבוא ספרי מדע וטכנולוגיה, אך לא מכן
טגם רוטיה וגם אמריקה ירצו לכבוש בטפוחים את מדינת ישראל.
הספר הוא מכסיד טחונן, ולא מכן להרשות יבוא של כל סוגי הספרים.

מה הוא מצב מלאי הספרים?

מה הוא מצב בתי החרוטת לסוכר?

מה היא ההכנסה הצפויה מחברת האטלג?

בעתונות פורטט שיצוא הבטבים בלבד יכניט 2,5 מליון
דולאר; כיצד זה מטתלם עם טה טכנתב כאן, כאילו היצוא חקלאי,
פרט להדריט, יכניט 2 מליון דולאר?

מה בענין יצור חלקי חילוף בארץ? האם יש מיטח
תכנית למטנדריזציה של הצירוד?

למה טכוונת ההוצאה של 3,5 מליון דולאר בטעיף
"יבוא חטרי גלם ליצור טסקאות בלתי אלוהוליים"?

2,6 מליון דולאר מתוך טעיף זה מיועדים ליבוא
קפה ותה.

הוגדל טעיף החטרים הכיטיים ליצור חקלאי, בטעה טאנו
יה עים כי היצור הטקומי יכול לספק את התצרוכת. האם
ההעלאה באה לארכי התתיטבות החדטה?

ברצוני לטאול כמה שאלות ולהעיר כמה הערות.

ברצוני לציין לטבח טזו הפעם הראטונה אנו מקבליט
תקציב דביזים ערוך בצורה כזו. בעיני זו התקדמות גדולה מאוד.
ידוע לי שבאנגליה היו נוהגים תמיד לפרטט על התקדמות בטסק, והייתי
טציע לאוצר שלנו לעשות זאת גם כן, כדי שלא רק חוג טצוטצט ידע כי
קייטת התקדמות אוביקטיבית. אפשר לעשות זאת בצורה מדעית יותר וגם
בצורה פופולארית בצירוף טטונוק.

ברצוני להציג כמה שאלות: מד ספיר לא נגע בשאלת
התיירות, ובטאלת היצוא הטטוי בכלל. ברצוני לקבל כמה טספרים, כדי
ללטר אט יש באטת התקדמות.

סה/טב

מר ספיר אמר כי מעויכים את סכום הפצויות האישיים
ב-75 טליון דולאר, אך לפי האינפורמציה שאני קבלתי, הסכום הוא כפול.
אינני רוצה לוטר בזאת שעלינו לדנו את הכל, אך רצוי לדעת מהו ההיקף.

האם אפשר לקבל רשימת רסיונות יבוא בלי תשלום
לשנת 1954, ללא ציון סמות הסקבליים? בזמן האחרון ראיתי כמה וכמה רסיונות
סמוג זה, אם כי מר ספיר אמר שרוצים לסיים את הפרשה הזאת באופן סופי.

אם רוצים לדבר ברצינות על עצמאות כלכלית, הרי לדעתי
רצוי היה מאד לערוך תכנית כיצד נטיג סכרה זו בתקציבי טבע החוץ, במסך
מספר חסויים של שנים, וניח עד שנת 1960. יש הכרח בכך, גם טסום
שחכניות כאלה נערכות בפרוט רב שסטחי הלכלה שונים, אנו ראינו
תכנית לשבע שנים לפיתוח החקלאות, עם פרוט ההכנסות וההוצאות בדולארים.
צריך להיות תאום בין תכנית זו ובין התקציב הכללי של הדביזים.
תכנית זו לבניית תקציבים כאלה לתקופה של שש שנים, וניח, צריכה
להיערך מתוך הסגמה שיטנה כבר כאן, של הגדלת ההסקעות והבטחת הגסטת
תכניות שרק בדרך זו אפשר להגשימן.

לר האוצר ל. אשכול: זה מתבטא גם בדולארים וגם בלירות.

י. פורדר: אני מרגיש כי על ידי עבודה אינטנסיבית
וסכרובת ותחת לחץ, אפשר להקטין את ההוצאות
אם יוצר קטר אטיץ יותר בין היבוא והיצוא, ובמיוחד אם יהיה ביכלתנו
לטלט במזוטן. יש לכך חסיבות סכרעת לגבי התנאים אותם אנו יכולים להציג
קטר ליצוא.

הינ"ר י. גורני: אנו נמטיין בדיון זה בשבוע הבא.

בשבוע שעבר עסקנו באיסור שמוט בעודפים,
ולא סיכמנו בקטר להצעה להוסיף לתקציב מטרד החנוך והתרבות עוד
6000 לירות. בינתיים קבלתי הודעה מטר ארנון שהדבר סודר בין האוצר
לבין מטרד החנוך והתרבות, וכי הוא שלח לנו סכתב בו הוא סבקט בסם
האוצר לאטר הוספת 6000 לירות למטרד החנוך והתרבות, עבור פעולות
תרבות בכפרים. מאחר שהיום המועד האחרון בו אנו וסאים להתיר שמוט
בעודפי תקציב מן השנה הקודמת, אני סבקט את חברי הוועדה לאטר את
הסעיף הזה, אף על פי שמבחינה פורטלית בקטת האוצר עדיין אינה נמצאת
בידנו.

א. ציזלינג: אני מציע לאטר סעיף זה טבחינה פורטלית,
בתנאי שלא יבוצע עד לקריאה השניה שתיערך בוועדה
בשבוע הבא.

א. ס. גניחובסקי: אני מציע לא לקבל החלטה עד שלא נברר עם מר
רביצקי מה בענין ההצעות שהצענו. כדי לא
להעסיק את הוועדה, אני מוכן לעשות ברור זה בעצמי יחד עם היו"ר.

הינ"ר י. גורני: איני יכול לקבל על עצמי תפקיד כזה ברגע האחרון.

ה צ ג ה

סעיף מטרד החנוך והתרבות אוטר ב-76,000 לירות,
בהתאם להצעת א. ציזלינג.

היטיבה נועלה בטעה 11.00